

РЕШЕНИЕ

№ 7234

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9273** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН.

АССГ е сезиран от Д. Д. Х., чрез адв. П. И., с жалба срещу решение от 13.07.2023 г. на СРС, НО, 132 с-в по нахд № 5359/2022 г., с което е потвърдено издаденото срещу касатора НП № 22-4332-001910/24.02.2022 г. на началник сектор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП при СДВР). Моли решението на СРС да бъде отменено.

Ответникът не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Настоящият състав счита, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото, поради което не следва да я преповтаря. Изводите на решаващият състав на СРС по отношение на установените факти почиват на подробен анализ на събраните по делото доказателства, които са преценени поотделно и в съвкупност. Неоснователно в жалбата се твърди, че решението е постановено при непълно обсъждане и анализиране на доказателствата. Съставът на районния съд е обсъдил събраните в хода на съдебното следствие доказателства поотделно и в съвкупност. Не са допуснати нарушения на правилата за събиране и оценка на доказателствата. В тази връзка следва да се подчертае, че касационната инстанция е съд по правото, а не по

фактите, поради което настоящият състав няма правомощие да установява нови фактически положения, различни от възприетите от контролираната инстанция. Единствено при констатирани процесуални нарушения, които биха имали за резултат установяване на различна фактическа обстановка, решението би подлежало на отмяна, а делото следва да се върне на първоинстанционния съд за отстраняването им и установяване на фактическата обстановка отново. Такива нарушения обаче не се констатират. Касационната инстанция намира, че изводите на контролирания съд, по отношение на установените факти, кореспондират със събраните писмени и гласни доказателствени средства. Ето защо не се споделят възраженията на касатора досежно действителната фактическа обстановка. Обективизираните в жалбата оплаквания се заключават в несъгласие с фактическите изводи на съда, но това само по себе си не влияе върху правилността на съдебния акт. Различната интерпретация на установените и приети за настъпили факти е субективно обусловена, а при липса на констатирани процесуални нарушения не е основание за възприемане на различна фактическа обстановка от тази, установена от СРС.

Съставът на районния съд е формирал правен извод за липса на допуснати процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, като също така е установил, че АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни лица, при спазване на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Направен е решаващ извод за материална законосъобразност на наказателното постановление и жалбата на дружеството е отхвърлена .

Съдът е обсъдил приложимите материалноправни норми, като при установеност на юридическите факти, обуславящи ангажирането на административнонаказателната отговорност на касатора, е приложил правилно материалния закон.

По отношение и на двете вменени на касатора нарушения съдът е изложил в достатъчна степен правни съображения, като е приел, че нарушенията са извършени, а наложените наказания са законосъобразно определени.

Неоснователно в касационната жалба се поддържа, че значението на понятието „състезание“ изключвало възможността му то да се проведе на участък като процесния, предвид дължината му – около 100 метра и наличието на паркирани автомобили. Никъде в закона не се посочва, че пътя, на който се извършва подобно нерегламентирано състезание следва да е с определена минимална дължина. Обективно е напълно възможно и на участък с такава дължина автомобилите да се движат по начин, който да отговаря на цитираното в касационната жалба значение на понятието „състезание“. Ето защо касационната инстанция не намира пропуски в работата на районния съд по отношение преценката му дали осъщественото от касатора поведение се субсумира под правните норми, регламентиращи забраната за участие в подобни състезания.

Съставянето на АУАН месец след извършване на нарушението не е съществено процесуално нарушение, тъй като по никакъв начин не накърнява правото му на защита. Наказаното лице е узнало фактическите параметри на повдигнатото му административнонаказателно обвинение, както и правната му квалификация, защитавал се е срещу тях и е упражнил правата си цялост. Датата на съставяне на АУАН има отношение към давностните срокове по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, които в случая са спазени. Процесният АУАН е съставен на 09.02.2023 г., като на същата дата е връчен и на касатора, видно от разписката към него. Разпоредбата на чл. 40, ал. 4 ЗАНН предвижда, че когато нарушението е установено въз основа на официални

документи, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели. Именно това е посочено и в АУАН, тъй като е съставен въз основа на изготвената докладна записка рег. № 228р-429/09.01.2022 г. По тези съображения настоящият съдебен състав се солидаризира с извода на СРС, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на наказаното лице и които да представляват самостоятелно, формално основание за отмяната на издаденото наказателно постановление.

С оглед изложеното решението на СРС не страда от твърдените в жалбата пороци. Не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.07.2023 г. на СРС, НО, 132 с-в по нахд № 5359/2022 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.